

ТЕОРІЯ І ПРАКТИКА СОЦІОЛОГІЇ, ПСИХОЛОГІЇ, ПЕДАГОГІКИ ТА СОЦІАЛЬНОЇ РОБОТИ

Барнич О.В., викладач

ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНИЙ ТА СОЦІАЛЬНИЙ АСПЕКТ ПРОБЛЕМИ ТВОРЧОЇ ІНЕРТНОСТІ ОСОБИСТОСТІ

В контексті висвітлення проблеми розвитку творчих здібностей особистості, яка є важливою для сучасного суспільства, в межах ре акцентуації певних орієнтирів суспільства, щодо ролі та значення особистості, реформування освіти, маємо звернути увагу на те, що не кожна людина обирає для себе шлях творчості, не зважаючи на наявність відповідних здібностей, творчого потенціалу. Спираючись на результати аналізу джерельної бази стосовно окресленої проблематики, маємо зазначити, що американські вчені Г. Ліндсей і К. Халл дослідили причини відсутності творчого мислення у людей, передусім виокремивши такі серед них:

- нерішучість – як небажання мати смішний вигляд;
- конформність – як бажання не виділятися бути таким як усі;
- неадекватність в оцінці своїх ідей і як наслідок – їх приховування;
- чутливість до критики, тактовність, ввічливість, а тому – невміння постояти за себе, відкрито виступити, обґрунтувати свою думку, незважаючи на ставлення оточуючих.

Ми не повністю поділяємо думки вчених стосовно того, що ввічливість і тактовність можуть бути негативними явищами для творчої самореалізації особистості, оскільки для того, щоб після верифікації одержаних результатів, шляхом застосування креативного підходу, або за наявності продуктивних думок щодо вирішення певної проблемної ситуації переконати в дієвості запропонованого важливо не нав'язати свою думку іншим, а тактовно, ввічливо обґрунтувати правильність своєї позиції. Проте, якщо мова йдеться про наявність згаданими вченими рис на фоні слабких темпераменту та вольового компоненту, то творче мислення буде виражатися лише на рівні певних ідей, поглядів, про наявність яких буде відомо лише самій особистості. Подібна ситуація може скластися, і в цьому ми приєднуємось до думки вчених, за умови психологічної травми, яку людина могла отримати унаслідок гострої критики своїх нестандартних думок, оригінальних підходів, особливо, якщо ця особистість є дуже чутливою до подібних явищ. Результатами бажання не виділятися, нерішучості, неадекватності в оцінці своїх дій може бути приховування власних продуктивних думок. Проте, на нашу

думку, креативна особистість у кожному разі буде мислити не шаблонно, а творчо, відповідаючи запитам сучасного суспільства щодо досягнення мети – створення моральних та духовних цінностей – розвитку суспільства.

Головчук С.Ю., аспірантка ЧДПУ

ПРОБЛЕМА ПАТРІОТИЧНОГО ВИХОВАННЯ МОЛОДІ У СУЧАСНОМУ СУСПІЛЬСТВІ

Розбудова незалежної України неможлива без розвитку національної системи освіти і виховання дітей та молоді. Шлях України в щасливе майбутнє пролягає через виховання. Всі негативні проблеми, які панують зараз у державі мають причини виховного характеру. Саме виховання молодого патріота, ми вважаємо, є основою будь-якого виховання у сучасному суспільстві. Суспільство і педагогіка на роздоріжжі. Криза національної освіти, яка затягнулася, різко загострила проблеми виховання молоді. На нашу думку, молодь – майбутнє народу і суспільство не повинно бути байдужим, які у неї цінності, орієнтації, потреби. Перспективи розвитку суспільства, успішність будь-яких суспільно – економічних, освітніх та політичних перетворень в країні залежить від умов соціалізації і розвитку молодого покоління. Саме тому, на нашу думку, одним із механізмів національного відродження України є патріотичне виховання молоді.

Питанням патріотичного виховання переймалися не тільки за часів козацької доби (можна стверджувати, що саме козацька доба заклала фундамент подальшого розвитку національного виховання в Україні). Ним займалися і визначні діячі української національної педагогіки епохи Відродження П. Русин та Ю. Дрогобич, вітчизняні педагоги Г. Сковорода, О. Духнович, Т. Шевченко, М. Костомаров, Леся Українка, І. Франко, Б. Грінченко С. Русова, Г. Ващенко, А. Волошин, І. Огієнко та багато інших. Використовуючи творчість цих педагогів ми маємо виховувати сучасне покоління, адже їхня спадщина складає цілісний курс педагогіки. Сучасна система освіти має забезпечувати формування особистості, професіонала-патріота України, який усвідомлює свою приналежність до сучасної європейської цивілізації, чітко орієнтується в сучасних реаліях і перспективах соціокультурної динаміки, збереження і продовження української культурно-історичної традиції, виховання шанобливого ставлення до державних святинь, української мови та культури. Ми повинні вчитися самі і виховувати молодь – майбутнє нашої країни – на історичних прикладах, на творчості педагогів, тоді виховання патріота стане святою і легкою справою для кожного з нас.